

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum magnificentia sit virtus? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Ad quartum dicendum, quod pusillanimitas est gravius peccatum secundum propriam speciem, quam praesumptio: quia per ipsam recedit homo a bonis, quod est pessimum: ut dicitur in 4. Ethic. * Sed praesumptio dicitur esse nequissima, ratione superbiae ex qua procedit.

c. 3. de li nado ad fin.

QUEST. CXXXIV.

De Magnificencia, in quatuor articulos diuisa.

Deinde considerandum est de magnificencia, & vitijs oppositis.

¶ Circa magnificenciam autem quaeruntur quatuor.

¶ Primo, utrum magnificencia sit virtus?

¶ Secundo, utrum sit virtus specialis?

¶ Tertio, qua sit materia eius.

¶ Quarto, utrum sit pars fortitudinis?

ARTIC. 1.

Utrum magnificencia sit virtus?

662

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod magnificencia non sit virtus. Qui enim habet unam virtutem, habet omnes, ut supra habitum * est. Sed aliquis potest habere alias virtutes sine magnificencia. Dicit enim Philosophus in 4. * Ethic. quod non omnis liberalis est magnificus. Ergo magnificencia non est virtus.

4. Eth. 1e. 6. 1. 2. q. 65 ar. 1. * c. 2 pau lo a pr. to. 5.

¶ 2. Praeterea, Virtus moralis consistit in medio, ut patet in 2. † Ethic. Sed magnificencia non videtur consistere in medio: superexcellit enim liberalitatem magnitudine. Magnum autem opponitur paruo sicut extremum, quorum medium est aequale: ut dicitur in 10. Metaph. * Et sic magnificencia non est in medio, sed in extremo. Ergo non est virtus.

† c. 6. 8. 5. tex. 17 18 19. 1. 3

¶ 3. Praeterea, Nulla virtus contrariatur naturali inclinationi, sed magis perficit ipsam, ut supra habitum est †. Sed sicut Philosophus dicit in 4. Ethic. * magnificus non est sumptuosus in seipsum: quod est contra naturalem inclinationem, per quam aliquis maxime providet sibi. Ergo magnificencia non est virtus.

† q. 117. a. 1. arg. 1. 108 ar. 2. * c. 2. post mo. 60 50

Sec. Sec. vol. iij.

H

¶ 4. Præ-

† 6. 4. 5.

¶ 4 Præterea, Secundum Philosophi in 6. † Ethic
ars est recta ratio factibilium. Sed magnificentia est
circa factibilia, ut ex ipso nomine apparet. Ergo ma-
gnis est ars quam virtus.

SED contra, Humana virtus est participatio que-
dam virtutis diuinæ. Sed magnificentia pertinet ad
virtutem diuinam: secundum illud Psal. 67. Magnifi-
centia eius, & virtus eius in nubibus. Ergo magnifi-
centia est virtus.

RESPONDEO dicendum, quod sicut dicitur in
li 1. tex. 1. * de Cælo, virtus dicitur per comparationem ad
116. t. 2. vltimum, in quod potentia potest. Non quidem ad vlti-
mum ex parte defectus, sed ex parte excessus: cuius
ratio consistit in magnitudine. Et ideo operari ali-
quid magnum, ex quo sumitur nomen magnificentie
proprie pertinet ad rationem virtutis. Unde magnifi-
centia nominat virtutem.

Ad primum ergo dicendum, quod non omnis li-
beralis est magnificus quantum ad actum: quia deficiunt
sibi ea quibus uti necesse est ad actum magnificentiam.
Tamen omnis liberalis habet habitum magnificentie
vel actu, vel in propinqua dispositione: ut supra
q. 129. a. 3. ad 2. et
1. 2. q. 65
ar. 1.

Ad secundum dicendum, quod magnificentia con-
sistit quidem in extremo, considerata quantitate eius
quod facit: sed tamen in medio consistit considerata
regula rationis, a qua non deficit, nec eam excedit
cut etiam de magnanimitate dictum * est.

Ad tertium dicendum, quod ad magnificentiam
pertinet facere aliquid magnum. Quod autem pertinet
ad personam vniuscuiusque, est aliquid paruum
in comparatione ad id quod conuenit rebus diuinis
vel rebus communibus. Et ideo magnificus non prius
paliter intendit sumptus facere in his, quæ pertinent
ad personam propriam: non quia bonum suum non querit
rat, sed quia non est magnum. Si quid tamen in his
quæ ad ipsum pertinent, magnitudinem habeat, hoc
etiam magnifice magnificus prosequitur: sicut ea quæ
se-

femel sunt, vt nuptiæ, vel aliquid aliud huiusmodi, vel etiam ea quæ permanentia sunt. Sicut ad magnificum pertinet præparare convenientem habitationem, vt dicitur in 4. Ethic.

Ad quartum dicendum, quod sicut dicit Philof. in 6. Ethic. * Oportet artis esse quamdam virtutem, scilicet moralem, per quam scilicet appetitus inclinatur ad rectè vtendum ratione artis. Et hoc pertinet ad magnificentiam. Vnde non est ars, sed virtus.

ARTIC. II.

Virum magnificentia sit specialis virtus?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod magnificentia non sit specialis virtus. Ad magnificentiam enim videtur pertinere, facere aliquid magnum. Sed facere aliquid magnum potest conuenire cuiuslibet virtuti, si sit magna: sicut qui habet magnam virtutem temperantiæ, facit magnum temperantiæ opus. Ergo magnificentia non est aliqua specialis virtus, sed significat statum perfectum cuiuslibet virtutis.

¶ 2 Præterea, Eiusdem videtur esse aliquid facere, & tendere in illud. Sed tendere in aliquid magnum, pertinet ad magnanimitatem, vt supra dictum est *. Ergo & facere aliquid magnum, pertinet ad magnanimitatem. Non ergo magnificentia est virtus distincta à magnanimitate.

¶ 3 Præterea, Magnificentia videtur pertinere ad sanctitatem. Dicitur enim Exod. 15. Magnificus in sanctitate. Et in Psal. 95. Sanctitas, & magnificentia in sanctificatione eius. Sed sanctitas est idem religioni, vt supra habitum est *. Ergo magnificentia videtur idem esse religioni. Non ergo est virtus specialis ab alijs distincta.

SED contra est, quod Philof. * connumerat eam alijs virtutibus specialibus.

RESPONDEO dicendum, quod ad magnificentiam pertinet facere aliquid magnum, sicut ex ipso nomine apparet. Facere autem dupliciter potest accipi. Vno modo, propriè. Alio modo communiter. Propriè

663

c 5. a me.
to. 5.

q. 119. a.
1. & 2.

q. 61. a. 8

l. 2. Esth.
c. 7. & 1.

4. c. 2. & 5